

Albatros

Sommige karaktertrekken in een mens zijn al op jonge leeftijd waar te nemen. Toen ik een jaar of twaalf was merkte mijn vader al op dat ik geen snelle starter was. “Je bent als een vliegtuig”, zei hij, “je hebt een lange tijd nodig voor je op kunt stijgen, maar eenmaal in de lucht gaat het razendsnel”. Mijn moeder vond het maar een lompe opmerking. “Dat is ook niet erg flatterend, zeg! Welke vader vergelijkt zijn dochter nu met een vliegtuig? Kun je niet iets anders verzinnen?” “Nou goed”, sprak mijn vader na enig nadenken, “geen vliegtuig dan, maar een albatros. Die nemen ook altijd een hele lange aanloop voordat ze weg kunnen vliegen.”

Onhandige omwegen zijn mij niet vreemd, zoals mijn vader reeds opmerkte. Het albatrossyndroom is bij mij vaak van toepassing en zeker ook op mijn studiekeuze. Zeker heb ik plezier beleefd aan mijn wiskundestudie aan de Universiteit van Amsterdam, maar vanuit carrièreperspectief bekeken was het eigenlijk niet zo’n beste keuze. De studie op zichzelf was nog wel aardig in de richting, de universiteit echter al veel minder en aan de specialisatie in de mathematische logica had ik beter nooit kunnen beginnen. Echte zuivere wiskunde heb ik in mijn werk nauwelijks kunnen gebruiken. Enkele vakken uit de eerste jaren nog wel, maar de rest bleek helemaal niet bruikbaar. Sommige mensen zeggen dat wiskunde je een bepaalde denkwijze aanleert, maar ik vraag me af of dat eigenlijk niet geldt voor alle bèta-studies. Ik heb zelf in elk geval nooit het gevoel gehad erg veel voorsprong te hebben op andere bèta’s.

Mijn opleiding aan de UvA had in de praktijk uiteindelijk dus weinig waarde. Dat ik toch nog aardig terecht ben gekomen is te danken aan alles wat ik nadien heb geleerd. Toen ik afstudeerde in de logica had ik geen flauw benul van wiskundige toepassingen. Ik was opgeleid als zuiver wiskundige en wist niet hoe ik van waarde kon zijn voor een bedrijf. “Dat legt zo’n bedrijf jou wel uit”, sprak mijn afstudeerdocollega destijds sussend. Maar ja, zo werkt het dus niet in de praktijk. Je moet zelf goed weten wat je kunt en wat je wilt en anders hoeft je niet eens te solliciteren.

Gelukkig bood de TU in Eindhoven mij de mogelijkheid om mijn ‘deficiënties’ weg te werken. In de postdoctorale opleiding ‘Wiskunde voor de Industrie’ heb ik geleerd wat je in de praktijk met wiskunde kunt doen. Het aanbod op het gebied van toepassingen was in Eindhoven rijker dan wat ik in Amsterdam gezien had. Naast fysisch en statistisch georiënteerde richtingen was er ook de mogelijkheid om meer ICT-gerelateerde gebieden te verkennen.

Via diverse aanvullende vakken en projectwerk ben ik uiteindelijk beland in de signaalbewerking. Mijn eindopdracht heb ik uitgevoerd bij Philips Natlab. Het probleem waar ik destijds aan werkte had te maken met de bescherming van auteursrechten door middel van het watermerken van geluid. Samen met de onderzoekers van het NatLab heb ik een methode ontwikkeld om een onhoorbaar ‘teken’ in een audiosignaal aan te brengen, dat door een speciale analyse van het signaal toch gedetecteerd kan worden. Na de opleiding aan de TU Eindhoven ben ik gaan werken bij Océ, een printerfabrikant uit Venlo. Ik hou mij daar bezig met beeldbewerking en patroonherkenning, met name in de context van scannen.

Via een lange omweg heb ik zo eindelijk iets gevonden wat ik leuk vind en waarmee ik mijn brood kan verdienen. Zou ik mijn leven kunnen overdoen, dan zou ik waarschijnlijk niet opnieuw wiskunde aan de UvA gaan studeren. Een technische universiteit is een betere omgeving voor wie het bedrijfsleven in wil. Zuivere wiskunde vind ik vanuit esthetisch oogpunt nog altijd een prachtig vak. Als liefhebber zou ik me dan ook zeker weer daarmee bezig willen houden. Als hoofdrichting zou ik deze keer echter wel een andere discipline kiezen; een vak dat wat beter aansluit bij het werk dat ik nu bij Océ verricht. Voor mijn huidige R&D-functie hoef je namelijk beslist geen zuiver wiskundige te zijn. Een opleiding in de elektrotechniek of informatica is in vele opzichten geschikter. Mijn afwijkende achtergrond is na alle bijscholing inmiddels geen nadeel meer, maar het was toch handiger geweest als ik niet zo’n lange en onhandige aanloop had genomen.

Zoé Goey
zoe.goey@oce.com